21.09.2015 г. / 12:35:53

Вяра

13.02 по еретическия, †31 януари по църковния календар - Свети безсребреници и чудотворци Кир и Йоан и света мъченица Атанасия с трите и дъщери: Теоктиста, Теодотия и Евдоксия. Св. мъченица Трифена

Страдание на светите безсребреници и чудотворци Кир и Иоан и на света мъченица Атанасия и трите ѝ дъщери: Теоктиста, Теодотия и Евдоксия († 311 г.)

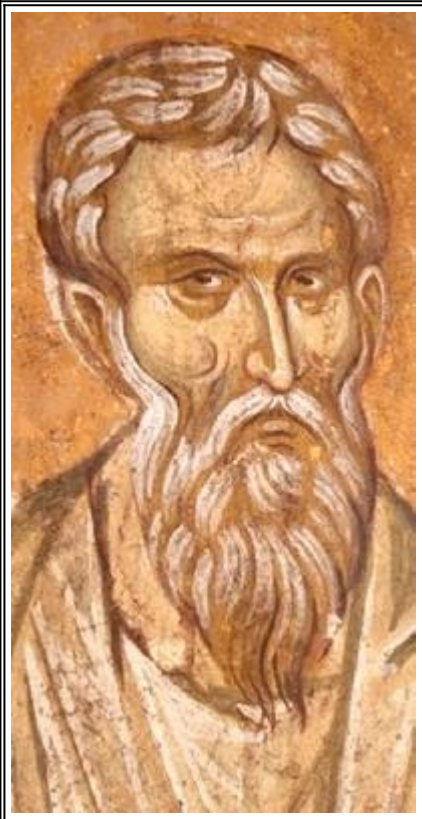

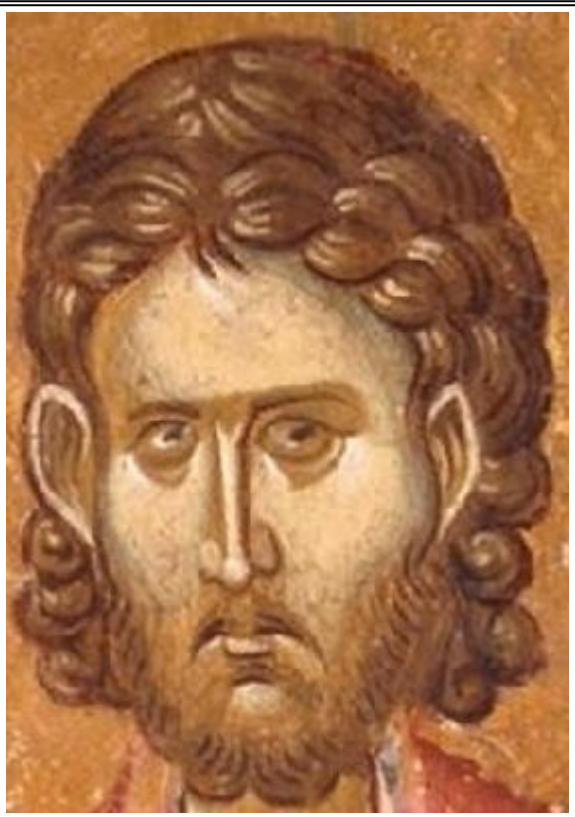

Светите мъченици, безсребреници и чудотворци Кир и Иоан. Фрагменти от стара стенопис, Косово, Сърбия

Светият Божий угодник Кир се родил и получил възпитанието си в Египетската страна, в основания от Александър Македонски град Александрия. По своите

познания той бил прочут лекар и изцерявал телесните болести напълно безплатно, а с боговдъхновените си слова и с примера на добродетелния си живот лекувал душевните недъзи на людете. Посещавайки болните, той им предлагал не съветите на Гален или на Хипократ, а наставленията на светите апостоли и пророци за това, как да се съхранят от греховни недъзи, които са причина за телесните болести. Душевните болести са по-тежки недъзи в сравнение с всички болести на тялото; когато душата страда много от грехове, често се случва и тялото да заболее от лоша болест, допусната от Бога като наказание за греховете. Като поучавал така болните, а също и като им проповядвал Божественото учение, свети Кир довел много езичници до познание на Истинния Бог и ги направил християни, като излекувал със своето изкуство и душите, и телата им.

В това време царувал нечестивият цар Диоклетиан, който повдигнал гонение срещу християните. Свети Кир бил обвинен пред началника на града в това, че е християнин и че наставлява мнозина в християнската вяра. Началникът наредил веднага да го задържат. Като узнал за това, свети Кир избягал от града, напуснал Египет и отишъл в Арабия. Той сторил това не поради страх от мъчения или от смърт за Христа, но следвайки Христовите слова: “кога ви пъдят от един град, бягайте в друг”, от желание да продължи помощта си към ближните, а отчасти, желаейки да се подготви по-добре за страданията за своя Господ в монашеско звание. Поради това, щом пристигнал в Арабия, той приел монашеския ангелски образ. Самото му пристигане в Арабия станало по особен Божий промисъл, за да може и там да доведе мнозина при Христа, да ги избави от греховното служение на идолите и да ги настави в пътя на спасението. Той оставил там и лекарското си изкуство, понеже получил от Бога дара на чудотворството и вече не с лекарства и треви, а с молитви и със слово изцерявал

всякакви болести. Чрез тези негови чудотворства се прославяло името Христово и голямо множество идолопоклонници, като оставили заблудите си, се обърнали към Христа, Истинния Бог.

По това време в Едеса живеел свети Иоан - благочестив християнин, който имал почетно воинско звание. Когато започнало Диоклетиановото гонение срещу християните той оставил воинското си звание и славата на този свят, отечеството, дома, роднините и богатството си, като счел всичко това за суета, и отишъл в Иерусалим, където, след като минало известно време, чул за свети Кир и за извършваните от него чудеса, славата за които се разпространявала навсякъде. Той бил обзет от силно желание да види свети Кир и да заживее заедно с този велик Божий угодник. За тази цел Иоан се отправил първо към Александрия, но като не го намерил там, усърдно разпитал къде е. След това, като узнал, че живее в Арабия, Иоан се отправил натам и като го намерил, се привързал към него с цялата си душа и станал както очевидец на чудесата му, така и усърден подражател на добродетелния му живот.

По същото това време била хваната, за да бъде изтезавана заради Христа, една боголюбива жена, на име Атанасия, с трите ѝ дъщери: Теоктиста, Теодотия и Евдоксия, и била отведена в град Каноп, където живеел езическият жрец Касиан, а градоначалник бил Сириан. Като чули за това, светите Кир и Иоан започнали да се опасяват да не би младите девици да отпаднат от Христа, от страх пред заплахите за мъчения, и поради съблазън от лъстиви обещания, още повече, че те били твърде млади: най-голямата - Теоктиста, била на петнадесет години, втората - Теодотия - на тринадесет, а най-малката - Евдоксия - на единадесет. Свети Кир се съмнявал и в твърдостта на майка им Атанасия, опасявайки се да не би тя заради дъщерите си - за да не ги подлагат на тежки мъчения и

за да не гледа безпощадно проливаната им кръв, да склони към езическото нечестие; защото е известно, как майките, подчинявайки се на естественото си чувство, страдат със сърдечна болка за децата си. Затова той се отправил към този град, за да утвърди девойките и майка им в изповядването на Христовата вяра и да ги подготви за безстрашно и мъжествено понасяне на мъченията. Свети Кир бил последван и от свети Иоан, и двамата заедно се отправили към град Каноп. Като се явили при Атанасия и дъщерите ѝ, намиращи се в затвора, те с обширни боговдъхновени слова ги утвърдили в любовта към Господа Иисуса Христа и ги убедили ревностно да предадат душите си за Него. Веднага било донесено за това на градоначалника Сириан. Един от езичниците дошъл при него и му казал:

- В нашия град са се появили някакви непознати хора: единият е в монашески дрехи, а другият - във воински. Те убеждават задържаните девици да не се покланят на нашите богове, а да останат в нечестивата си вяра, тоест да не се подчинят на царските заповеди. Убеждават ги да почитат само някой си Иисус и на Него да въздават Божествени почести, като пренебрегнат смъртта.

Като чул за това, Сириан се изпълнил с ярост и заповядал веднага да заловят двамата мъже и да ги доведат при него. Светите Кир и Иоан били незабавно задържани и представени пред нечестивия съдия за разпит. Той ги попитал:

- Наистина ли вие, окаяни врагове на нашите богове, се опитвате да съблазните девиците и с всякакви хитрости да увеличите броя на християните, за да унижите нашия цар? Ако досега сте били безумни, то поне сега оставете вашата лъжлива вяра, изпълнена с всякакво магьосничество, и се постарайте да умилостивите боговете с молитви и жертви, така че не само да се избавите от приготвените за вас

мъчения, но и да се удостоите с почести от нас. А ако не направите това, ще познаете яростта и неумолимия гняв не само на Сириан или на Диоклетиан, но и на самите богове, които хулите, ще познаете боговете, макар че те са най-милосърдните отмъстители за своето безчестене.

На това светите Кир и Иоан отговорили:

- Ние нямаме обичай да говорим много. Твърдо знай, че никога не ще пожелаем празните ви почести, нито пък ще се отречем от Христа, дори и да ни се наложи да пострадаме за Него.

Тогава Сириан се възпламенил от още по-голям гняв, заскърцал със зъби и казал:

- Вие, нечестивци, би трябвало да бъдете благодарни на съдията за човеколюбието. Ако имате поне малко разум, откажете се от заблудата си, за да се избавите от страшно наказание. Но тъй като не виждам във вас нищо друго, освен гордост, непокорство и суетно високоумие, то няма защо да хабим много думи; трябва по-скоро да се заемем за работа. Тогава вие ще получите желаната от вас награда и ще се покорите на царската заповед, макар и против волята си.

Като казал това, той наредил да доведат девиците и майка им и пред тях започнал да измъчва по различни начини светите мъченици Кир и Иоан: бил ги с бичове, счупил костите им с дебели тояги, опалвал ги със свещи, а обгорените места поливал с оцет и посипвал със сол, след което ги обтривал с острите ръбове на власеница, а нозете им обливал с врящ катран. Като употребил срещу тях всички изобретени от яростта средства за мъчение, той не пропуснал нито едно от тях, за да им отмъсти за смелостта и да сломи мъжеството им, и за да уплаши младите девици и майка им, наблюдаващи лютите мъчения. Но богомерзкият мъчител не постигнал успех

в нищо: нито разколебал мъжеството на светите страдалци, нито уплашил девиците и майка им. Тогава той наредил да развържат светиите и започнал да мъчи света Атанасия и дъщерите ѝ. След дълги мъчения той се изпълнил с голям срам, тъй като немощният женски пол по нищо не се отличавал в мъжественото понасяне на страданията от непоколебимите и непреклонни духом свети мъже - Кир и Иоан. Те имали същата вяра и любов към Христа, претърпели за Него същите мъки, проявили, с Божията помощ, същото мъжество. Те страдали сякаш в чужди тела, без да обръщат ни най-малко внимание на мъките. Устремявали взор към своя възлюбен Жених, Христос Бог, който гледал страданията на невестите Си от висотата на Своята слава и им подавал помощта Си. Мъчителят наредил да отвържат светите мъченички от оръдията за мъчения и ги осъдил на посичане с меч. Те тръгнали на смърт с радост, сякаш отивали на венчавка. Честните глави на блажената майка Атанасия и на трите ѝ благословени дъщери: Теоктиста, Теодотия и Евдоксия, били отсечени с меч.

След посичането им светите Кир и Иоан отново били подложени на разпит. Мъчителят се обърнал към тях с дълга реч, уж че проявявал грижа за здравето им, показвал им дарове, после им обещал нови мъчения и накрая ги заплашил със смърт. Когато видял, че напразно си губи времето, произнесъл следното окончателно решение:

“Кир, последовател на Галилейския Учител, и Иоан, негов единоверец, които презряха царската заповед и отказаха да принесат жертви на великите богове, съгласно царския закон, заповядваме да бъдат обезглавени.”

Като хванали мъчениците, воините им отсекли главите на същото място, където светите девици и майка им положили душите си за своя Господ. Това станало в 31-ия ден на януари

(дата е по стария благословен християнски календар, която днес отговаря на 13.02 по новия светски календар - б.р.). Тайни християни взели телата им и ги погребали с почит в отделни гробове в църквата “Свети апостол и евангелист Марк”: в единия гроб - светите мъченици Кир и Иоан, а в другия - света Атанасия и дъщерите ѝ. След много години, при царуването на благочестивия цар Теодосий Младши, свети патриарх Кирил Александрийски, по Божия заповед чрез ангел, пренесъл мощите на светите мъченици Кир и Иоан в едно селище, наричано Манутин, за да прогонят оттам множество бесове, за слава на Христа, нашия Бог, прославян с Отца и Светия Дух во веки. Амин.

Тропарь бессребреников мучеников Кира и Иоанна

глас 5

Чудеса святых Твоих мученик/ стену необориму нам даровавый, Христе Боже,/ тех молитвами советы языков разори,/ Церковь Святую укрепи,// яко Един Благ и Человеколюбец.

Ин тропарь бессребренников мучеников Кира и Иоанна

глас 5

Троичная благодать всельшися в честная сердца ваша,/ преблаженнии Кире и Иоанне,/ на духи нечистью страшни прогонителие явистеся. И не точию явленным, но и тайным/ недугом врачеве бысте,/ темже, дерзновение имуще к Человеколюбцу Богу,/ непрестанною молитвою душевныя наша страсти исцелите.

Ин тропарь бессребренников мучеников Кира и Иоанна

глас 5

Святии славнии Кире и Иоанне,/ безсребренницы, мученицы и чудотворцы,/ милосердием своим, яко стеною необоримою, нас оградите от всех бед/ и от врагов видимых и невидимых сохраните/ непрестанною вашею молитвою ко Господу.

Ин тропарь мучеников бессребреников и чудотворцев Кира и Иоанна

глас 5

Премудрии вселенней врачеве,/ Кире и Иоанне,/ от Бога приясте власть целити недуги душевныя,/ вкупе же и телесныя,/ и ныне молитеся/ сохранити град и люди от одержащих зол/ и спасти молитвами вашими души наша.

Кондак бессребреников мучеников Кира и Иоанна

глас 3

От Божественныя благодати дар чудес приемши, святии,/ чудодействуете непрестанно,/ вся наша страсти рукодейством секуще невидимым,/ Кире богомудре со Иоанном славным:// вы бо Божественнии врачеве есте.

Ин кондак мучеников бессребреников и чудотворцев Кира и Иоанна

глас 6

Великое врачевство вселенней,/ супряжение Христово возлюбленное,/ светильники сияющия, зарю исцелений,/ воспоем, вернии, велегласно,/ внутрь церкве им вопиюще:/ Кире и Иоанне,/ податели чудесем, врачеве недужным,/ освящаете вся страны.

Мъченичество на свети Серапион. Фрагмент от миниатюра в стара ромейска минология

В памет на светите мъченици Викторин, Виктор, Никифор, Клавдий, Диодор, Серапион и Папий († 251 г.)

Тези свети мъченици пострадали за вярата Христова при Деций. Светите Викторин, Виктор и Никифор били сложени в един голям каменен хаван и счукани с каменно чукало. Свети Клавдий загинал, след като му отсекли ръцете и нозете. Свети Диодор бил изгорен с огън; на свети Серапион му отсекли главата. Свети Папий бил хвърлен в морето.

В памет на света мъченица Трифена (I в.)

Света мъченица Трифена произхождала от град Кизик. Тя била дъщеря на християни; баща ѝ бил придворният съветник Анастасий, а майка ѝ се казвала Сократия. Светицата доброволно се предала на страдание. Като изобличила всенародно идолската заблуда и безумно почитащите идолите като богове, тя ги убеждавала да се отрекат от суетното поклонение и да се обърнат към истинския Бог. За това управителят Кесарий наредил да я хвърлят в разпалена пещ, но светата мъченица излязла оттам невредима. После била окачена на високо дърво и била хвърлена от високо върху остри гвоздеи, след което била дадена за храна на зверовете, но те не я докоснали. Накрая един разсвирепял се вол я разкъсал с рогата си. Запазило се е предание, че там, където изтекла кръвта ѝ, бликнал воден извор, от който мнозина получавали помощ и изцеление.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

buditeli.info © 2017